

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Afghanistan 2001-2011 : gewapende interventie en staatsvorming in een fragiele staat

Wagemaker, A.J.E.

Citation

Wagemaker, A. J. E. (2012, October 25). *Afghanistan 2001-2011 : gewapende interventie en staatsvorming in een fragiele staat*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/20026>

Version: Corrected Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/20026>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Cover Page

Universiteit Leiden

The handle <http://hdl.handle.net/1887/20026> holds various files of this Leiden University dissertation.

Author: Wagemaker, Allard Jacobus Emile

Title: Afghanistan 2001-2011 : gewapende interventie en staatsvorming in een fragiele staat

Date: 2012-10-25

Woord
van dank

Als promovendus beschouw ik mijzelf als een bevoorrechte militair en wetenschapper die door beide werelden gestimuleerd is te gaan promoveren. Dit kun je niet alleen, en daarom is dit hoofdstuk voor mij minstens zo belangrijk als de wetenschappelijke hoofdstukken van dit proefschrift.

Ik ben professor Dr. Dr. Ger Teitler, Schout-bij-Nacht b.d. Drs. Reginaldus Visser, de staf van het Koninklijk Instituut voor de Marine en de staf van de Nederlandse Defensie Academie veel dank verschuldigd dat ze het promotietraject voor mij mogelijk hebben gemaakt. Het was zowel voor mij, als voor de Koninklijke Marine, het Korps Mariniers en zeker ook voor mijn 'thuisfront' geen sinecure. Voor allen was het een weloverwogen keuze; je treft het als je door zulke begane mensen omringd wordt! Ze hebben met geduld en aandacht achter mij gestaan. Ze hebben me er steeds van doordrongen de beklimming naar de top voort te zetten, karakter te tonen en stonden me bij als weer een horde genomen diende te worden.

Het gaf voldoening mijn ervaringen en onderzoek uit te mogen dragen op een keur van wetenschappelijke instellingen, op tal van universiteiten in binnen- en buitenland, en op allerhande fora, symposia en brainstormsessies. Het was bijzonder om met mijn academische en operationele kennis en ervaring een bijdrage te mogen leveren aan het plan en aan de uitvoering om met name van Afghanistan weer een zelfstandig functionerende staat te maken. Het was derhalve een gunst deel uit te maken van de militair-operationele staf van onafhankelijke militaire denkers zoals die van generaal Sir Rupert Smith in Sarajevo en die van generaal Stanley McChrystal in Kaboel. In Bosnië-Herzegovina was dit speciaal, in Afghanistan was het uniek. Ik heb genoten van de ruimte en mogelijkheden die mijn toenmalige chef in Afghanistan en de huidige commandant zeestrijdkrachten, luitenant-admiraal Matthieu Borsboom, mij bood om te participeren in de discussies met experts, deskundigen, commandanten, diplomaten, wetenschappers en anderen, waarbij gebrainstormd is en vervolgens plannen gestructureerd zijn uitgewerkt. Ik realiseer me daarom dat wetenschap niet op zich staat, voor een officer-scholar is er een continue, zichzelf versterkende wisselwerking tussen wetenschap en praktijk.

Mijn academische veldonderzoek bracht me aanvankelijk naar Bosnië-Herzegovina en Irak. Mijn onderzoek daar vergrootte mijn inzichten, maar ik kwam er niet tot de essentie. De discussies die ik in Bosnië voerde met Vlado Poshtnikov, generaal Jovan Divjak en Christiana Amanpour jaren daarvoor zullen me altijd bij blijven. Daar werd, terugkijkend, het fundament gelegd om in Afghanistan diepgaand onderzoek te kunnen doen. Dat kun je daar echter alleen als je tot in de ziel van de Afgaanse samenleving doordringt. Mijn vrouw, Drs. Shakila Azizzada, en mijn zwager, Ahad Azizzada hebben hierbij veel werk verzet om de veldonderzoeken op uiteenlopende plekken in en buiten Afghanistan mogelijk te maken en uit te voeren, discussies met mij te voeren over wat we nu eigenlijk hadden waargenomen en voor de noodzakelijke ondersteuning te zorgen om het proefschrift af te ronden.

Tijdens de reflectie van mijn studies, heb ik steeds nadrukkelijker beseft dat iedere deskundige zijn eigen mindset meeneemt. Steeds vaker bleek het van belang mede te realiseren om

daarmee observaties en analyses te kunnen duiden. Ik beseftte zo de meerwaarde van het promotietraject en het belang van academische lenigheid: het kijken met andere ogen naar datgene wat je eigenlijk als vanzelfsprekend beschouwt. Wie zich in de ogen van sommigen bezighoudt met het onderzoeken van concepten buiten de gebaande paden, wordt geacht diepgaand onderzoek te doen en de bevindingen overtuigend neer te zetten. Professor Dr. Koen Koch, Dr. Derek Suchard en Dr. Willem Vogelsang zijn me hierbij zeer behulpzaam geweest: enorme motivators die altijd stimulerende en prikkelende overdenkingen hadden en er steeds waren als er een hobbel genomen moest worden. Hetzelfde geldt voor professor Dr. Isabelle Duyvesteyn, Dr. Giliam de Valk en kolonel b.d. Dr. Jan van Angeren. Mr. Marijke Luursema ben ik zeer erkentelijk voor haar hulp bij de afronding van het onderzoeksverslag, net als al mijn collega's en 'peers' binnen en buiten Defensie: zonder hun steun, medeleven en vruchtbare discussies was dit proefschrift niet tot stand gekomen.

Promoveren is onmogelijk zonder de ondersteuning van het thuisfront en op zijn tijd broodnodige afleiding. Mijn ouders oogsten groot respect voor hun steun. Hun vertrouwen in mij heeft mij in het proces gesterkt. Onze kinderen hebben gemerkt dat ik heb moeten zwoegen, maar hebben ook ervaren dat je vol moet houden als je het naadje van de kous wilt weten. Mijn sportschoenen ben ik zeer dankbaar dat ze altijd gewillig voor mij ter afleiding klaar stonden. Als last maar zeker not least, Shakila bedankt voor je liefde, je bevologenheid en het regelmatig ophemelen van mijn capaciteiten. Ik ben er trots op wat we samen hebben bereikt!

